

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 788. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BEJÁRÓKÉNT LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS FENYŐ SÁNDOR EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi munkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 706. HIRDELTESEK ÉS NYILVÉTERE VÁLO: SZÖVEGÉNYEK FÉLÉVÉRE KIADÓHIVATAL.

Mai számunk főbb közleményei: Vasvárosi és Pestvárosi kincsek. Megszavazott milliók. A lemegező véres asztrák. Moszói képek. A délalföldi béke.

Oláh pénzintézetek 1900. végén. Táblázat az országos pénzügyi állományról, tartalmazva az Alapítók, Tartalékok, Jelzálogkössön és Ingatl. oszlopokat.

intézeteknek a jelzálogos kölcsönei ez idő alatt 11,661.124 koronára, az ingatlanok pedig 1,807.610 koronára emelkedtek, a gyarapodás 85%-392,5%.

sárol hát földet, egy a hogy kap, akár milyen áron. S felveri az árát 1400 koronára. Nem tudni hogyan boldogul Sárosban az 1400 koronás földdel, ámbátor ő alkalmasint nem számít utána, hogy ennek a tenger pezsgésnek mennyi az évi kamata.

Két petízió. Azzal a léves hírrel szemben, hogy a zichyfalvi petíziót visszavonták, arról értesülünk, hogy a hír tévedésen alapszik. A tévedés abból származott, hogy a kérvényzők képviselője a folyamában lévő vizsgálat abbahagyását kérte; de nem azért, mintha a petízió elédiana, hanem azzal a megközelítéssel, hogy relatív érvénytelenségi okokat nem kíván érvényteleníteni, de kijelentette, hogy a választást abszolút érvénytelenségi okok alapján megsemmisítenni kéri.

Pusztuló kincsek. (pd.) Egy kicsit naiv, de fölöttébb igaz, meghatározó levelet kaptunk Erdélyből, Maros-Ludasról.

Oláh pénzintézetek 1892. év végén. Táblázat az országos pénzügyi állományról, tartalmazva az Alapítók, Tartalékok, Jelzálogkössön és Ingatl. oszlopokat.

És Felső-Magyarországon ugyanily feltartóztatatlan biztos-ággal halad előre a magyar föld kisajátítása a kivándorlás révén.

Budapest, június 3. A képviselőház holnap, szerdán, délelőtt tíz órakor ülést tart. Tárty: a napirend megállapítása.

Megszavazott milliók. (A magyar delegáció ülése.) A hadügyi költségvetést tárgyalta, s egy kis vita után természetesen el is fogadta a magyar delegáció.

Van azonban nekünk ennél szükségesebb kincseink és ez a földiérték tulajdonára; én részéről a földiérték tulajdonjogára nagyobb súlyt fektetek, mint a nemzeti költségkérésre, mert a kis a földiérték, az az ország.

Oláh pénzintézetek 1892. év végén. Táblázat az országos pénzügyi állományról, tartalmazva az Alapítók, Tartalékok, Jelzálogkössön és Ingatl. oszlopokat.

Sok szó esik arról a mostani kongresszuson is, mily nagy veszedelem a felvidéki kivándorlás. De még most sem látjuk egészen és tisztán ennek a veszedelemnek a természetét.

Az új ágyúk. A közös hadseregben újabb használatba kerülő tüzérségi cső sulya 395 kilogramm, a talp 550 kilogrammra nyom s az összszűle szerint 945 kilogrammra rug, a német tüzérségi 1090 s az angol 1170 kilós sulyalával szemben.

Az utóbbi ugyanis felszaporít politikának és diplomáciának, azt bizonyította, hogy a magyar törvények nem beszélnek magyar hadseregről, s ekkörben erősen megtagadta a Rakovszkyt, a ki aztán megmondta neki, hogy ne képzelje magát a parlamenti illetlen folyamat igazgatójának, s egyben visszautasította fogadatlanná tanácsait. A vita folyamán megkezdte Széll Kálmán is, a arról a közigazgatásról ismételt meg a delegáció bizottságokban már kifejtett véleményét, hogy vajjon az országos bizottság van-e hivatala előbbi dönteni az utonczésztani felemeléséről az új ágyúk czéljából, vagy pedig az országgyűlés. U szajvált, hogy a delegációban. A szavazás előtt Jókai-felügyelő altábornagy szöveget a közös hadügyi miniszter nevében, s reflektált röviden az elhangzott beszédekre.

Rettenően igaz van a mi erdélyi hívkünknek. És nemcsak Erdélyre vonatkozóan. Az ország legnagyobb kincse, a magyar föld kétségbeesett gyorsasággal vándorló ellenségeink kezébe: Erdélyben az oláh bankok útján, Felső-Magyarországon a kivándorlás révén.

Oláh pénzintézetek 1892. év végén. Táblázat az országos pénzügyi állományról, tartalmazva az Alapítók, Tartalékok, Jelzálogkössön és Ingatl. oszlopokat.

Meg kell nézni a felvidék telekkönyveit, azok majd megmutatják a veszély nagyságát. Zemplénben, Sárosban, Abaújban 1000, 1200, 1400 koronán vásárolja a tót a földnek a földjét. S vajjon ki tudna az ilyen vételi ajánlatnak ellentállani? Meg az olyan gazdák közül is, a kik nincsenek a pénzre rászorúva?

De a gondola is, mit érne az. Lenne még egy kongresszus. Most fejeződött be az egyik kongresszus, néhány nap múlva kezdődik a másik. Pedig nem kongresszus kell ide, hanem pénz. Hej ha azok a kongregáló urak az ő megolvashatatlann milliókból ószszadának vagy huszonöt milliót egy nagy pénzintézet teremtésére, hogy a szegény erdélyi magyar ne legyen kénytelen az oláh bankhoz menni kölcsönért, a felvidéki birtokok pedig ellentállhas-son a visszavándorolt tót pénz csabításának. De hát ne beszéljünk erről, még földosztó hírebe keveredik az ember.

A tárgyalást különben holnap folytatják. A mai ülésről részletes tudósításunk a következő: Délelőtt tíz órakor ült össze ma megint a magyar delegáció gróf Andrássy Gyula elnöklésével s folytatta a hadügyi költségvetés tárgyalását.

Hát bizony igen szomorú dolog az, a mit e számokból kiolvashat lehet. Nyolcz év alatt a huszonhárom oláh intézet közül egy sem pusztult el; a mit az ország összes takarékpénztáiraól bajos lenne elmondani. Ellenben a régi intézetek mind megerősödtek s támadt azok mellé segítségül, nekünk pedig veszedelmünkre nyolcz év alatt negyven új oláh bank.

Oláh pénzintézetek 1892. év végén. Táblázat az országos pénzügyi állományról, tartalmazva az Alapítók, Tartalékok, Jelzálogkössön és Ingatl. oszlopokat.

1892-től 1900 végéig a régi alapítókéje 5,450,000 koronára emelkedett, vagyis 114,9 százalékkal megnövekedett; a tartalék-alapja 2,260,920 koronára szaporodott, 243,6%-al öregbedvén; ezeknek a régi

Ellenségeik rendeztek nekik) érkeztek meg a dicsőség megérkezéséhez s noha folyton fölfelé haladó utók azután sem volt egészen tövisnek nélkülültek. Gyakran megsebeztek lábaikat ezek a tövisek, de azért dicsőségük folyton gyarapodott. S kiindulási pontjuk a botrány volt.

A dicsőség felé, annak el kell készülnie arra, hogy nagy akadályokba ütközés és kanyargós utakat kell tennie, a mig oda jut, a hová óhajt. Ebből azonban nem következik az, hogy minden bukkott írónak kilátása van jövőendő dicsőségre. A. N.

Utban a dicsőség felé. — Az Egyetértés tárcsája. — Rejtélyes a nagyság utja mindaddig, a mig veredődik és cselőhöz nem ér. Rejtélyes mások előtt és rejtélyes sokszor önmaga előtt is. Bármennyire foglalkoztatják is az ugynevezett nagy szellemek a maguk korát és az utókort, de van életüknek egy korszaka, a melyet homály borít. Ez az a korszak, a mikor a hírességek még nem voltak hírességek. Hogyan jutottak hírhöz, dicsőséghez? Mi előzte meg szerencsésüket? Mi járult hozzá, hogy szerencsések legyenek? Bizony ez sokszor titok marad. S a nagy embernek a hír és dicsőség magas pedestaljára kerülve, nem is nagyon sietnek a titok fátját föllebbenteni. Jobban szeretik elhitetni a világgal, hogy első nagy munkájuk, a mely őket az ismeretlenség sűrűke homályából, a milliók közül kiemelte, hogy az a mi volt oka mindannak, a mi a hírhöz és dicsőséghez tartozik és hírességüknek semmi előzménye nem volt. Készen ugrottak ki a homályból, előkészítés nélkül, a nagyság összes embleimával, mint a hogyan Minerva ugrott elő Zeus koponyájából. Csak ritka nagyság az, a ki oly őszinte, mint lord Byron, a ki ezt írta egy barátjának: — Egy szép reggel fölébredtem és híres ember voltam! Mert rendszeren nem első munkája teszi híressé a híres egyént. Különösen az írők közt ritka madár az olyan, a ki mindjárt az első művével oly feltűnést kelt, hogy a hír és dicsőség azután a sarkához tapad. Valamint nagy buvárok, úgy nagy írők is sokszor tévutakon járnak; keresik irányukat, utjukat és keresve a dicsőséget, keresik önmagukat is. És nagyon sokszor hűderezfényt hajszolnak, a mig meglátják annak a csillagnak igazi világosságát, a mely az ő utjukat ragyogja be, mely vezeti őket az ígért följúléra, a melyet a sors nekik szánt. Sokszor cseleik-botlik az igazi genie és kemény harcra kell átesniök, a mig érvényesülnök. Ez az a homályos ut, a mely a dicsőség felé vezet. A tapogatózás és iránykeresés egyszersmind a legnagyobb szenvedésnek korszaka is. Minden igazi genie (ritka kivétellel) kezdetben

kétkedik önmagában. Néha kétségbeesik on maga fölött és oly megajánlás támad benne, a mely életkedvétől is megfosztja. Nem hisz önmagában, vagy nem hisz a világban és elfordul az is, hogy egy kis incidens, valamely előre nem látott véletlen esemény folytán kerül a hír szárnyára. Epen ez okból érdekes pszichológiai és kortörténeti szempontból az a könyv, a mely Henri d'Almeras tollából „Avant la gloire” (a dicsőség előtt) ezimén hagyta el a sajtót. Ebben a könyvben a francia irodalom dicsőségében tündöklő alakjainak amaz életkorszakát tárgyalja a szerző, melyben még a dicsőség fénye nem jelezte utjukat. Csaknem valamennyi a jelenben és a közel-múltban szereplő egyéniség ugyancsak keményen harczolt meg a dicsőségért. A mikor a hír kapuján beléptek, jólét, gazdasági kesegyette őket. Előzőleg azonban keserű nélkülözés volt a sorsuk. S hágyján volna, ha ez a nélkülözés nem lett volna megaláztatással is kapcsolatos. S csaknem valamennyi, a ki később nagy dicsőséghez jutott, sok művet írt, a mely jobb volt, mint azok, a melyeket később alkottak, de a melyeknek már épen azért volt nagy kelendőségük, mert szerzőjük már hírneves volt. A leghíresebb drámaírók kezdetben rossz regényeket írtak, mig a nagy elbeszélők kezdetben igen rossz drámákat írtak. Maga ifj. Dumas Sándor sem tudta elkerülni a tapogatózásnak és iránykeresésnek ezt a szomorú korszakát. Nem a „Kaméllás-hölgy” volt irodalmi munkásságának kezdete, Huszonhárom esztendőskorában kiadott egy kötet verset, sőt már 17 esztendőskorában regényt is írt. Nem tudta másképen elképzelni őr pályáját, csak úgy, ha édesapjának nyomdokába lép. Több, mint nyolcz regényt írt, a melyek mind elveszték. Sőt első drámájának tárgya is először regényalakban látott napvilágot. Ő is csak a véletlennek köszönhetné, hogy fölfedezték benne a szimionói talentumot. Megismerkedett Antony Bernard-al, a ki mindenben drámai anyagot keresett. — Jó volna talán, ha „Césarine”-ját drámává alakítanók át! — szölte a fölfedező. Dumas elutasította a dolgot, de csak azért, hogy egészen egyedül végezze el a munkát, melynek eszméjét először Antony Bernard

pendítette meg. Így lett a „Césarine”-ból „Marguerite”, de első feldolgozása nem volt szerencsés. Újra átdolgozta, de minden sikérhöz visszautasította úgy, hogy irodalmi körökben már nevettek, a mikor a „Kaméllás-hölgy”-ről beszéltek. Végre elbádkák és akkor egyengetve volt Dumas Sándor fának is utja a dicsőség felé. Daudet Alfons, a később oly nagyhírűvé vált költő és regényíró a legnagyobb inség-gel küzdött. Anyyiban ellentéte Dumasnak, hogy ő mint drámaíró kezdte és mint regényíró végezte, de anyyitokban szegényebb volt, mint amaz. Mint tanító került Párisba. Az a szerencse érte, hogy megismerkedett Gambettával és Rochefort-al. De ez utraknak akkoriban épen oly kevés befolyása volt, mint neki. Évekig élt nyomorban. Előfordult, hogy nem volt lakása, a mikor is nem egy éjszakán át aludt egy utcai padon. Morry herceg később támogatta Daudet-t, de mint író csak nem tudta haladni. Kélteményeit figyelembe nem vették s végre a drámaírásra adta a fejét. De fájdalom, mindez szindarabja megbukott, noha legalább egy feltűnő írt, s azokat csodálattal költék elő is adták. Körülbelül 14 esztendőig működött az irodalom terén, a nélkül, hogy elurulta volna valamivel erős talentumát. Megírta a „Tarrascon Tartarin”-t, mely később oly híressé volt. De a mikor először megjelent, agyoncsépezték. A mikor már minden reményt elvesztette, végre megírta az „Idősb Frontont és ifj. Risler” című regényét, a mely örösi feltűnést keltett és nagy jövedelmet szerzett neki. Az első nagy összeg, a melyet kapott, úgy megörvendeztetete, hogy a felesége előtt tánczolni kezdett örömben. Így, tánczolva került bele a dicsőség borbéba. A Goncourt-testvérek szintén nem tudták könnyen eljutni a dicsőséghez. Próbáltak sok mindentfélé, de nem sikerült nekik semmi. Végre írtak egy szindarabot, a melyet egy org-nizált ellenék kifűyt. Akkorá volt a botrány a színházban, hogy a darabot le kellett venni a műsorról. De épen ez a botrány alapította meg hírnevüket. Hasonló botrányokat csináltak kezdetben Zola emil is a sajátjában. Lecsépezték, szidták, erkölcsstelennek mondták. De a Goncourt-testvérek épen úgy, mint Zola Emil épen a botrányokon át (melyeket

Ellenségeik rendeztek nekik) érkeztek meg a dicsőség megérkezéséhez s noha folyton fölfelé haladó utók azután sem volt egészen tövisnek nélkülültek. Gyakran megsebeztek lábaikat ezek a tövisek, de azért dicsőségük folyton gyarapodott. S kiindulási pontjuk a botrány volt. Ez a tény, hogy a nevezett írónak tulajdonképen a botrány egyengette az utat, Jean Richepin-ben azt a gondolatot ébresztette, hogy ő is botrányt fog keresni, hogy híressé legyen. De ő kezdetben ugyancsak belebukott a kísérletbe. Egy algiri katonasorvos fia lévén, azal akart föltűnést kelteni, hogy elhitette ismerőseivel, hogy uralkodó családból származik. Ez nem használt. Leckéket adott, hogy megdühessen s csak néha kapott egy-egy cikkért honoráriumot valamely lapról. Később a vásárokon birkózott lett. Erős ember volt; mindenki a földhöz vagdalt. E közben folyton irrogott. Végre írt olyan dolgot, a miért az ügyesség perbe fogta és elzáratta. Ettől fogva beszélni kezdtek róla. Mikor kiszabadult, mindent elkövetett, hogy tovább beszéljenek róla. Piros nyakkendő kötött és olyan rikító nadrágot öltött, hogy nevettek rajta. Ez még mindig nem segített. A lapok elzárkóztak előle és Jean Richepin teherhordó, zsákoló lett egy rakparton. Mikor már mindenből kifogyott, drámát írt, a melyet rosszul fogadtak. Ekkor elhíresztelte, hogy egy megbetegedett színész helyett ő fog a saját darabjában föllépni. A színház téve volt kíváncsiakkal s Richepin kitűnően játszott. Ekkor ütött számára a dicsőség órája. Még egy érdekes írói egyéniségről emlékezzék meg a könyv: Guy de Maupassant-ról. Ő is sok tévelygésnek volt álvéve, a mig megtalálta utját a dicsőség felé. A lírán kezdte, noha barátja és tanácsadója Flaubert intette, hogy ne lépjen erre a térre. Dicsőség nem kísérte ezt a tevékenységét. Egy verses drámát is írt „Histoire du vieux temps”. Ez is megbukott. Csak nagy sokára jutott rá, hogy igazi tere az elbeszélő szépirodalom s első ilyen irányú műve megnyitotta előtte a dicsőség kapuját. A geniének, mint ebből látható, kitartásra és kedélyre van szüksége, a melyet a bal-sikerek el nem keserítenek. A ki utban van

A dicsőség felé, annak el kell készülnie arra, hogy nagy akadályokba ütközés és kanyargós utakat kell tennie, a mig oda jut, a hová óhajt. Ebből azonban nem következik az, hogy minden bukkott írónak kilátása van jövőendő dicsőségre. A. N. Chérie hűzelő hangon lemorzsolta rondeauját — valamelyik kollégája megpumpolta épen és Chérie szívesen adott, ha kértek tőle — a mikor egy uriember, a ki az artisták mögött nyugtalanul szaladt ide-oda, hirtelen megállt s megszólalt: — Bocsnát, Chéron. De én azt írtam, hogy: „Dicsőre és szelc csapok Szajás, hazug gyerek vagtok.” — Un pedig már tegnap is így énekelte: „Dicsőre és gyerek vagtok.” — Ne változtassa meg a szöveget. Chérie ránevet a szerzőre. Aztán ismét le-sütötte szemét, mint egy piciny kis léány, a ki valami retteneteset akar mondani és felelt: — Szelc csapok. — Ilyet nem mondhatok. — Nem énekelheti? Hát miért nem? — Egész határozottan nem. Mit szólnának ebbe barátaim a kaszínó. Szelc csapok... — De kérem, szelc csapok... ez azt jelenti, hogy fülkavar, föllármáz valamit. Hogy megtéveszti az embereket és becsapja őket. — Mint a lehet, susogta Chérie: — Oh, barátim a dolgot egészen másnék fogják föl. Mind valami egyebet akarnának belemagyarázni. Általános nevetés tört ki. Szegény Chéron, hogy kikacagták! — No, nem bánom. Legyen úgy, a hogy ön akarja — mondotta az ímént még haragos poeta. — Fernand a terem fölhalmjában odasimult Blanchéhez s a fűlébe sugta:

IPARÜGYEK.

A Magyar Gyárparancok Országos Szövetsége. A szövetség végrehajtóbizottsága ma tartott ülését...

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

A munkások érdekeinek védelmére. Berlinből jelentik, hogy a csukorad-csúszás elhárítására...

A Dunagőzhajózási társaság szerződése. Az osztrák költségvetési bizottság ma este Call kereskedelmi miniszter jelentését...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Az amerikai hajó-truszt. Bregmat távirat szerint most már az esküvőnél Lloyd igazgatóságának a június 23-ára...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Buza június 9.18 k., Rozs októberre 8.04, 8.17, 8.10 k.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Déli 1 óra 30 percek hívatatalos záróának: Buza június 9.15-9.20.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Déliutáni forgalom. Az irányzat szilárd maradt a déliutáni tőzsdén is...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Déliutáni 4 óra 30 percek záróának: Buza októberre 8.10-8.11.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Terménytőzsde. Sertészsírát ma 62 koronát fizettek 50 kiléért.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Gabona- és lisztforgalom. Asz ar any megnevezése, mennyiség, ár.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Értéktőzsde. A múlt tegnapi beállított reakcionárius mozgalom...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Értéktőzsde. Az előtőzsde helyi eladókra bízott hangulattal...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Déli tőzsde. A déli tőzsdén csak futólágyon jött az irányzat...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Utótőzsde. Az utótőzsde üzletellenlét folyt le...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Sertés-kereskedelmi csarnok. Budapest-Köbányán. Köbánya, június 3. Hízott sertésárak: I. Magyar...

könyvi 220 kgig 405 drb. Összesen 671 drb. Ezzel nyári maradvány: 672 drb. Összesen 1343 drb.

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE. Bécs, június 3. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

11 órakor záródnak: Osztrák hitelrészvény 689.50, magyar hitelbank 710.-, osztrák-magyar államvasút 691.-.

A déli tőzsde folytatódásos budapesti eladások miatt gyengén nyit meg. Jegyzetek 710.-, Länderbank részvény 589.-.

Bécs, június 3. (Magyar értekező záróla) 4%-os aranyjárdék 120.65, hazai és szegedi kölcsönörvény 162.75.

Bécs, június 3. (Osztrák értekező záróla) 4 2/3%-os papírjárdék 101.70, 4%-os osztrák aranyjárdék 120.80.

Bécs, június 3. (Osztrák értekező záróla) 4 2/3%-os papírjárdék 101.70, 4%-os osztrák aranyjárdék 120.80.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK. Berlin, június 3. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

Berlin, június 3. (Esti tőzsde.) Osztrák hitelrészvény 216.50, deli vasút 17.50, osztrák-magyar államvasút 148.50.

Frankfurt, június 3. (Esti tőzsde.) Osztrák hitelrészvény 216.70, deli vasút 17.50, osztrák-magyar államvasút 148.50.

Frankfurt, június 3. (Záróla) 4 2/3%-os papírjárdék 101.90, 4%-os osztrák aranyjárdék 102.95.

Hamburg, június 3. (Utótőzsde.) Osztrák hitelrészvény 216.60, Nyugodt. Hamburg, június 3. (Záróla) 4 2/3%-os esztétjárdék 101.50.

London, június 3. (Megtörtés) Angol csontok 96 1/2, London, június 3. (Záróla) Angol csontok 96 1/2.

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDEK. Berlin, június 3. Buza júliusra 166.75, szeptemberre 160.75.

Berlin, június 3. Buza júliusra 166.75, szeptemberre 160.75, tartott; rozs júliusra 147.50.

Páris, június 3. Buza júliusra 22.05, július-augusztusra 21.70, négy utolsó óra 22.20.

Liverpool, június 3. (Gabonajárás) Buza nyugodt. Kereslet csekély, Tengeri állandó. Liszt nyugodt és 6. Az idő szép.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

A központi vásároszarnok arat. (Magánjelentés.) A mai évek élenk forgalmában az élő baromfi és a vaj...

KÜLÖNFÉLEK.

Étetés közben. Az égy bérésnek a német szidta, Miközben pipáját jőzven szidta,

Bizony másképp volt az régen, hajdanában! Lovon járt az ember a téri vásárra!

Egy fiatal béres kiszól az alkalból: (Nemrég került haza a katona-sorból) „Most kellene látni Pest városát lendelőt!

Előbb se mozdony, se ló nincsen fogva, Azt mondja mindenki, hogy a villám hajlja.

Bámulda hallgatják társai e szótát; Az égy bérés se szippant már oly jókat,

— Mindig szecsezés. Besenard-al, az ismert párisi szecsezionista festővel az esett meg, hogy a nagy Opera földszíntjén...

— Monte Carlo mérlege. Érdekes apróságokat közöl a monte-carlo-i játékoknak ezidai mérlegéről: A kaszinó állandó látogatott ugyancsak erősen kételkedtetek...

— A Liszt-gyertyák. Mulatságos visszaemlékezést közöl most Liszt Ferencről egyik tanítványa, Pauline Fiehlner: „Mikor egy délután a nagy mesterral beszélgettem...

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— Mesés újdonság! Új, pompás, jó, olcsó riaszkgyertyák a Liszt. A melyekből a világszerte gúnyos magát bőven ellátja.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

Foklók csaknem önkívületbe estek a rémületől, mert ez az árdögös masina egészen új volt előlük. A szultán, hogy ezt meghallotta, — ah, milyen kíváncsi is a szultánok — látni kívánta a klakot.

Napirend 1902 június 4.

Naptár: Szerda, június 4. — Római katolikusok: Quirin. — Protestánsok: Kereny. — Görög-ortodoxok: (június 27.) Basilisk.

A horvát miniszter fogad délután 4 órakor. A képviselőház ülése délelőtt 10 órakor. A Magyarhazai Földtani Társulat ülése az intézetben (Stefánia ut. 14.)

A Németi Szalon nyári kiállítása (Ferenciek-tere 9. sz.) d. e. 9-10 óráig. Bejárat 50 fillér. A Nemzeti Múzeum: Keptár és néprajzi kiállítás (Csillag-utca 15. sz. a.) d. e. 9-1 óráig.

A Magyar Tudományos Akadémia Goethe-szobája d. e. 10-12 óráig. A Magyar Nemzeti Múzeum: Keptár és néprajzi kiállítás (Csillag-utca 15. sz. a.) d. e. 9-1 óráig.

Az új országkormányzatok és lépésük. A Magyar Nemzeti Múzeum: Keptár és néprajzi kiállítás (Csillag-utca 15. sz. a.) d. e. 9-1 óráig.

Az új országkormányzatok és lépésük. A Magyar Nemzeti Múzeum: Keptár és néprajzi kiállítás (Csillag-utca 15. sz. a.) d. e. 9-1 óráig.

IDEGENEK NÉVSORA.

Bristol szálloda. Gróf Schönborn F. Bécs. — Gróf Orten L. Né Monaco. — Gróf Zichy J. Zichy-Ujlak. Kőrös.

Angol királyi szálloda. Gróf Dubsky Bécs. — Gróf Bély K. Gróf Bély L. Né. — Purgy J. Sövényház.

Pannónia szálloda. Báró Gleichen O. Deméte. — Báró Balazs S. Kőszeg. — Dr. Sárkány M. V. Vándorhelyi Gróf R. Sarajkó. — Dehencz L. A. Győr.

Metropole szálloda. Hennerle A. Berlin. — Fetter E. Nürnberg. — Joseph L. Zupnik L. Schönerer Gy. — Gróf R. Sarajkó. — Dehencz L. A. Győr.

Szerkesztői üzenetek.

K. Gy. Kis-Komárom. A „Los von Rom” (El Rómától) az a nagy nemzeti mozgalom, a melynek célja egyrészt, hogy a római kuria (a pápa) katólikus korszakában...

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

— A szultán és a klakk. Constant Benjámín, a napokban elhunyt francia festő mesélt el ezt a kedves kalandját: Marokkóban lakott egy barátjával és az ottani szultán meghívta őt udvarába.

Vertical text on the right edge of the page, including names and possibly a list of contents or advertisements.

